

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
(18-24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9).

Ἀναστάσιμα: (Τοῦ ἤχου).

Προεόρτια.

Παρθένε Πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον

Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας, ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θεώσῃ με, καὶ πλουτίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασία, πικροτάτης βρώσεως.

Ἐναπογραφόμενος Χριστέ, δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαχνίαν προστάγματι, ἔρχη χαρίσασθαι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνουσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμούς, φύσεως καινίσαντα, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανοήσασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα. Τέκνον ποθεινότατον, ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον, πῶς καὶ γεννήσασα, παρθενεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα ποιῶντος βουλήματι!

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
(18-24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ)

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα:

(Συλλειτουργικό. (Σελ. 6-9).

Ἀναστάσιμα: (Τοῦ ἤχου).

Προεόρτια.

Παρθένε Παναγνη, ἔμψυχο παλάτι τοῦ Θεοῦ, χώρες ἐντός σου αὐτόν πού δέ χωρεῖ στοὺς οὐρανοὺς· αὐτόν πού πτώχευσε καὶ ἔγινε ἄνθρωπος, τόν ὁποῖο ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογικὴ θά τόν γεννήσεις στό Σπήλαιο, γιὰ νά μέ κάνει θεό κατὰ χάρη, καὶ νά μέ πλουτίσει, ἐμένα πού πτώχευσα ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τῆς ἐγκρατείας, σχετικὰ μέ τὴ βρώση (τό φάγωμα) τῆς πικροτάτης τροφῆς (τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος).

Δεχόμενος νά ἀπογραφεῖς, Χριστέ, ἀπὸ εὐσπλαχνία μαζί μέ τούς δούλους, σύμφωνα μέ τό διάταγμα τοῦ καίσαρα, ἔρχεσαι νά χαρίσεις τὴν ἐλευθερία, τὴ ζωὴ καὶ τὴ λύτρωση, μεγαλόψυχε, σέ ἀγνώμονες δούλους, πού προσκυνοῦν τὰ σωτήρια Γενέθλια σου, ὁ ὁποῖος ἦλθες νά σώσεις τίς ψυχές μας.

Κατανοώντας ἡ Παναγία καὶ ἀμόλυντη τὴν ἀκατανόητη γέννησή της, πού ἀνακαίνισε τούς νόμους τίς φύσεως, φώναζε στόν Υἱό της· Ποθητό μου τέκνο, ἐκπλήττομαι γιὰ τό μεγάλο μυστήριο· Πῶς δηλαδή καὶ μετὰ τὴ γέννηση παραμένω Παρθένος μέ τὴ δύναμη τῆ δικῆ σου, πού κάνεις τὰ πάντα μέ τὴ βούλησή σου!

<p>Τῶν Ἁγίων Πατέρων.</p> <p>Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτέλεσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατὸν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ Πίστεως, ἔσβησαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὥφθη φιμωτής, ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.</p> <p>Ὡσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως, ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν. Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ</p>		<p>Τῶν Ἁγίων Πατέρων.</p> <p>Σήμερα, πιστοί, ἐκτελώντας τὴ μνήμη τῶν Πατέρων, ἅς ἀνυμνήσουμε τὸν Χριστό, τὸν Λυτρωτὴ· (Ἄς ἀνυμνήσουμε πιστὰ τὸν Κύριο), ὁ ὁποῖος τοὺς ἐξύψωσε ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ πραγματοποίησε τὰ παράδοξα θαύματα ὡς ἰσχυρὸς καὶ δυνατός· καὶ ὁ ὁποῖος ἀνέδειξε σ' ἐμᾶς ῥάβδο δυνάμεως τὴν μόνη ἀπείραχτη ἀπὸ ἄνδρα καὶ Κόρη τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀγνή Μαρία· ἀπὸ τὴν ὅποια προῆλθε τὸ ἄνθος, ὁ Χριστός, πού βλάστησε σὲ ὅλους τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀνέξοδη ἀπόλαυση καὶ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Περιπατοῦσαν χαρούμενοι μέσα στὴ φλόγα κατὰ τρόπο μυστηριώδη, ὅπως μέσα σὲ σταγόνες δροσιάς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἱ νέοι οἱ ἀφιερωμένοι στὸν Θεό, προεικονίζοντας μέ αὐτὴν (τὴ φλόγα) τὴν Ἁγία Τριάδα καὶ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοί μέ τὴν πίστη ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς· καὶ ὁ Δανιὴλ ὁ δίκαιος ἐμφανίσθηκε φιμωτής (θηριοδασμαστής) τῶν λεόντων· αὐτῶν τίς ἱκεσίεις δέξου, Σωτήρα, καὶ λύτρωσε κι ἐμᾶς ἀπὸ τὴν ἄσβεστη καὶ αἰώνια φωτιά, καὶ κάνε μας ἄξιους τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.</p> <p>Καθὼς βρισκόνταν στό πύρινο καμίνι τῆς φωτιᾶς, ὅπως μέσα σὲ δροσιά, οἱ ἀφιερωμένοι σ' ἐσένα νέοι, προεικόνιζαν μυστηριωδῶς τὸν ἐρχομό σου ἀπὸ Παρθένου, πού ἔλαμψε σ' ἐμᾶς, χωρὶς νά τὴν κάψει· Καὶ ὁ Δανιὴλ ὁ δίκαιος καὶ ἀξιοθαύμαστος μεταξύ τῶν Προφητῶν, φανερώνοντας προκαταβολικά καὶ μέ μεγαλειώδη τρόπο σὲ ὅλους τὴ θεϊκὴ δευτέρα παρουσία σου, ἔλεγε δυνατά· Ἔβλεπα ἕως ὅτου τοποθετήθηκαν</p>
--	--	--

πυρός ἐπέστη ποταμός· οὐ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα...

Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνάς γὰρ ἤκει, ἔμβρουον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός· ὄνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο, τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένο.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Γένεσις: (ΙΔ' . 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λῶτ ὁ

θρόνοι, λέγει, καὶ κάθισε ὁ κριτῆς καὶ ἐμφανίσθηκε ὁ πύρινος ποταμός· ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶθε νὰ σωθοῦμε, Χριστέ, μέ τίς πρεσβεῖες ὄλων αὐτῶν.

Δόξα ...

Ὁ Δανιήλ, ὁ ἄνθρωπος μέ τίς ἱερές ἐπιθυμίες, ὅταν σὲ εἶδε, Κύριε, ὡς λίθο, πού κόπηκε χωρὶς χέρι, προανακήρυξε, ὅτι θὰ γεννηθεῖς ὡς βρέφος, χωρὶς σπέρμα ἀνδρός Ἐσύ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σαρκώθηκες ἀπὸ Παρθένο, καὶ εἶσαι ὁ ἀμετάβλητος Θεός καὶ Σωτῆρας τῶν ψυχῶν μας.

Καὶ νῦν...

Σπήλαιο, νὰ ἐτοιμάζεσαι· Διότι ἔχει ἔλθει ἡ ἀμνάς (θηλυκό πρόβατο) φέροντας μέσα της τὸ Χριστό ὡς ἔμβρουο. Φάτνη, ὑποδέξου, αὐτόν πού μέ τὸ Λόγο του ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν παράλογη πράξη ἐμᾶς τοὺς γήινους (τούς ἀνθρώπους). Βοσκοὶ πού μένετε στοὺς ἀγρούς, γίνετε μάρτυρες τοῦ φρικτοῦ θαύματος· Καὶ Μάγοι ἀπὸ τὴν Περσία, προσφέρετε στὸν βασιλιά χρυσὸ καὶ λιβάνι καὶ σμύρνα· διότι ἐμφανίσθηκε ὁ Κύριος ἀπὸ Παρθένο Μητέρα· τὸν ὁποῖο καὶ προσκύνησε ὡς δούλη ἡ Μητέρα του, καὶ ἀπευθύνθηκε λέγοντας σ' αὐτόν, πού ἦταν στήν ἀγκαλιά της. Πῶς σπάρθηκες μέσα μου; ἢ πῶς φυτεύθηκες μέσα μου, ἐσύ πού εἶσαι ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένο.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Γένεσις: (ΙΔ' . 14-20).

Ὅταν ἄκουσε ὁ Ἄβραμ, ὅτι αἰχμαλωτίσθηκε ὁ Λῶτ ὁ

ἀδελφιδούς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονόμιον. (Α' . 8-11, 14-17)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ· ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε

ἀνηψιὸς του, μέτρησε τοῦ ἀνθρώπους πού γεννήθηκαν στήν οἰκογένειά του, καὶ ἦταν τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ· Καὶ ἀκολούθησε (τούς ἐχθρούς) μέχρι τὴν πόλη Δάν· Καὶ ἐπιτέθηκε ἐναντίον τους κατά τὴ νύκτα ὁ ἴδιος καὶ μαζί του οἱ ὑπηρέτες του, καὶ τοὺς χτύπησε, καὶ τοὺς νίκησε, καὶ τοὺς καταδίωξε μέχρι τὴ Χοβάλ, πού βρίσκεται ἀριστερά ἀπὸ τὴ Δαμασκó· Καὶ ἔφερε πίσω ὅλο τό ἵππικό τῶν Σοδόμων, καὶ ἔφερε πίσω τό Λῶτ τόν ἀνηψιό του καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ τίς γυναῖκες καὶ τό Λαó· Καὶ βγήκε ὁ βασιλιάς τῶν Σοδόμων σέ συνάντησή του μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὴ σφαγὴ τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων πού ἦταν μαζί του στήν κοιλάδα τοῦ Σαβύ, δηλαδή «στήν κοιλάδα τῶν βασιλέων»· Καὶ ὁ Μελχισεδέκ, ὁ βασιλιάς τῆς Ἱερουσαλήμ, πού ἦταν καὶ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, πρόσφερε (στόν Θεό) ἄρτους καὶ οἶνο (κρασί)· Καὶ εὐλόγησε τόν Ἄβραμ καὶ εἶπε· Εὐλογημένος νά εἶναι ὁ Ἄβραμ ἀπὸ τόν Ὑψιστο Θεό, πού δημιούργησε τόν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ· Καὶ δοξασμένος ἄς εἶναι ὁ Θεός ὁ Ὑψιστος πού παρέδωσε τοὺς ἐχθρούς σου αἰχμαλώτους σ' ἐσένα.

Δευτερονόμιο: (Α' . 8-11, 14-17).

Εἶπε ὁ Μωυσῆς πρὸς τόν Λαό τοῦ Ἰσραὴλ· Κοιτάξτε, παρέδωσα μπροστά σας τὴ γῆ· Μπεῖτε καὶ κληρονομήστε τὴ γῆ, πού ὀρκίσθηκε ὁ Κύριος στοὺς πατέρες σας, τόν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, νά τὴ δώσει σ' αὐτοὺς καὶ στοὺς ἀπογόνους τους μετὰ ἀπ' αὐτούς· Καὶ τόν καιρὸ ἐκεῖνο (τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο) σᾶς εἶπα· δέν θά μπορέσω μόνος, νά σᾶς κυβερνῶ. Ὁ Κύριος, ὁ Θεός μας σᾶς πλήθυνε, καὶ νά, εἴσθε σήμε-

σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, λέγων. Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἄνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλη πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστί.

Δευτερονόμιον. (Γ'.14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον,

ρα ὅπως τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλήθος. Ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας νὰ σᾶς ἀυξήσῃ χίλιες φορές ἀπὸ ὅ,τι εἴσθε, καὶ νὰ σᾶς εὐλογῆσῃ, ὅπως σᾶς ὑποσχέθηκε· Καὶ πῆρα ἀπὸ σᾶς ἄνδρες σοφούς καὶ ἐπιστήμονες καὶ συνετούς, καὶ ἀνέθεσα σ' αὐτούς νὰ σᾶς διοικοῦν, ἀρχηγούς χιλίων καὶ ἑκατό καὶ πενήντα καὶ δέκα ἀνδρῶν καὶ γραμματοδιδασκάλους καὶ δικαστές σας· Καὶ ἔδωσα ἐντολή στοὺς δικαστές σας ἐκεῖνο τὸν καιρὸ λέγοντας· Νὰ ἀκοῦτε προσεκτικὰ τίς διαφορὲς μεταξύ τῶν ἀδελφῶν σας, καὶ νὰ κρίνετε δίκαια μεταξύ κάθε ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του (τοῦ Ἰσραηλίτου) καὶ τοῦ προσηλύτου (τοῦ ξένου). Δέ θά κάνεις διάκριση προσώπου κατὰ τὴν κρίση· Ὅπως θά κρίνεις τὸν ταπεινὸ καὶ ἄσημο, ἔτσι θά κρίνεις τὸν ἰσχυρὸ καὶ ἐπίσημο· Δέν θά διστάζεις μπροστὰ σέ πρόσωπο ἀνθρώπου, διότι ἡ κρίση εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Δευτερονόμιο: (Γ'. 14-21).

Εἶπε ὁ Μωσῆς στό Λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ· νὰ, εἶναι τοῦ Κυρίου, τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός (ἡ ἀτμόσφαιρα) καὶ ὁ οὐρανός ἐπάνω ἀπ' αὐτήν, ἡ γῆ καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτήν. Ἐν τούτοις διάλεξε ὁ Κύριος τοὺς πατέρες σας, γιὰ νὰ τοὺς ἀγαπᾶ, καὶ διάλεξε τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων μετὰ ἀπ' αὐτούς, δηλαδή ἐσᾶς, σήμερα περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη· Καὶ θά περικόψετε τὴ σκληροκαρδία σας, καὶ δέν θά ἔχετε πλέον σκληρὸ τράχηλο (λαιμό). Δέν θά εἴσθε ἀλαζόνες, (ὑπερήφανοι). Διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σας αὐτός εἶναι Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὁ ὁποῖος δέν ἐπηρεάζεται ἀπὸ πρόσωπο οὔτε θά

ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λαρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ἐκτενής...Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα: Στιχηρά τοῦ ἤχου.

Δόξα ...

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε τῆς Νέας διαθήκης Χριστοῦ, καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16).

δωροδοκηθεῖ· εἶναι αὐτός πού ἀποδίδει δικαιοσύνη στὸν ξένο καὶ στὸν ὄρφανό καὶ στή χήρα· Καὶ ἀγαπᾷ τὸν ξένο δίνοντάς του τροφή καὶ ἔνδυμα· Τὸν Κύριο τὸν Θεό σου θά εὐλαβεῖσαι, καὶ αὐτὸν μόνο θά λατρεύεις, καὶ σ' αὐτὸν μόνο θά προσκολληθεῖς, καὶ στό ὄνομά του θά ὀρκίζεσαι. Αὐτός θά εἶναι καύχημά σου, καὶ ὁ ἴδιος θά εἶναι Θεός σου, αὐτός πού ἔκαμε γιὰ σένα αὐτά τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα, πού εἶδαν τὰ μάτια σου.

Ἐκτενής...Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα: Στιχηρά τοῦ ἤχου.

Δόξα ...

Χαίρετε, Προφῆτες ἄξιοι κάθε τιμῆς, οἱ οἱποῖοι θεσπίσατε καλά τὸν νόμο τοῦ Κυρίου, καὶ ὡς πρὸς τὴν πίστη φανήκατε πύργοι ἀπόρθητοι καὶ ἀκλόνητοι· διότι ἐσεῖς φανήκατε καὶ μεσῖτες τῆς Καινῆς (τῆς νέας) Διαθήκης τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἀφοῦ μετατεθήκατε στὸν οὐρανό, ἱκετέψτε τον, νά δώσει εἰρήνη στὸν κόσμο, καὶ νά σώσει τίς ψυχές μας.

Καὶ νῦν...

Νά, πλησίασε ὁ καιρὸς τῆς σωτηρίας μας· ἐτοιμάσου, Σπήλαιο, ἡ Παρθένος ἔρχεται, γιὰ νά γεννήσει. Βηθλεὲμ πόλη τῆς Ἰουδαίας, χαῖρε καὶ ἀγάλλου, διότι ἀπὸ σένα ἀνέτειλε ὁ Κύριός μας. Ἀκούστε, ψηλά ὄρη καὶ χαμηλά βουνά καὶ τὰ περὶχωρα τῆς Ἰουδαίας· Ὅτι ἔρχεται ὁ Χριστός, γιὰ νά σώσει τὸν ἄνθρωπο, πού ἔπλασε, ὡς φιλόανθρωπος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 15,-16).

<p>Ἀπολυτίκιο. (Τό ἀναστάσιμον). Δόξα ... Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν... Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἠνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.</p> <p>Ἀπόλυσις (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΤΕΝΝΩΝ ΟΡΘΟΣ Προκαταρκτικά: (Συλλειτουργικόν. Σελ. 17-31). Καθίσματα. (Τὰ ἀναστάσιμα). Εὐλογητάρια. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 31-32). Ἵπακοή. Ἀναβαθμοί. Προκείμενο: (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς).</p>		<p>Ἀπολυτίκιο. (Τό ἀναστάσιμο). Δόξα ... Εἶναι μεγάλα τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως! Μέσα στὴν πηγὴ τῆς φλόγας, ὡς νὰ ἦταν ἐπάνω σὲ νερό πού δίνει ἀνάπαυση, οἱ τρεῖς ἅγιοι νέοι ἀγάλλονταν· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ ἀναδεικνυόταν βοσκὸς σὲ λιοντάρια ὅπως σὲ πρόβατα. Μὲ τίς ἰκεσίες αὐτῶν, Χριστέ Θεέ μας, σῶσε τίς ψυχές μας. Καὶ νῦν... Νὰ ετοιμάζεσαι Βηθλεέμ, διότι ἀνοίχθηκε γιὰ ὅλους ἡ Ἐδέμ (ὁ παράδεισος). Νὰ στολίζεσαι Ἐφραθᾶ, διότι τὸ δένδρο τῆς ζωῆς βλάστησε μέσα στό Σπήλαιο ἀπὸ τὴν Παρθένο. Διότι ἡ κοιλιὰ ἐκείνης ἀποδείχθηκε πνευματικὸς παράδεισος, μέσα στὸν ὅποιο ὑπάρχει τὸ θεϊκὸ φυτό (ὁ Χριστός): ἀπ' αὐτὸ τρώγοντας θὰ ζήσουμε, καὶ δὲν θὰ πεθάνουμε, ὅπως ὁ Ἀδὰμ. Ὁ Χριστὸς γεννιέται, γιὰ νὰ ἀναστήσει τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ (τόν ἄνθρωπο), πού εἶχε πέσει πρὶν (στὴ φθορά, στό θάνατο). Ἀπόλυση: (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΤΕΝΝΩΝ ΟΡΘΟΣ Προκαταρκτικά: (Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31). Καθίσματα. (Τὰ ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου). Εὐλογητάρια. (Συλλειτουργικό. Σελ. 31-32). Ἵπακοή. Ἀναβαθμοί. Προκείμενο: (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς).</p>
---	--	---

<p>Ἐωθινὸ Εὐαγγέλιον: Α΄. ΙΑ΄. (Οκτώηχος. Σελ. 190-202). Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33-34). Ν΄. Ψαλμός: (Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριον: (Συλλειτουργικόν. Σελ. 36). «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ῥοδή Α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου. Τῶν Πατέρων. «Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».</p> <p>Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι καὶ διαρρήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροί, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.</p> <p>Σήμερον τὸ κλίτος, τῶν θείων Πατέρων, Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Ἄβραάμ γὰρ σύμβολον, τοῦ νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσιν.</p>		<p>Ἐωθινὸ Εὐαγγέλιον: Α΄. ΙΑ΄. (Οκτώηχος. Σελ. 190-202). Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικό. Σελ. 33-34). Ν΄. Ψαλμός: (Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριον: (Συλλειτουργικό. Σελ. 36). «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ῥοδή Α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου. Τῶν Πατέρων. Αὐτὸν ὁ ὁποῖος βύθισε παλαιὰ στό κύμα τῆς θάλασ- σας τὸν διώκτῃ τυράννο (τὸν Φαραῶ), αὐτὸν (τὸν Χρι- στό) ἔκρυψαν κάτω ἀπὸ τῆ γῆ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ποῦ σώθῃκαν (οἱ Ἑβραῖοι)· ἀλλὰ ἐμεῖς ὅπως οἱ νέες ἅς ψά- ψάλομε στὸν Κύριο, διότι εἶναι ὑπερβολικὰ δοξασιμέ- νος. Μέ φόβῳ ἀνοίγονται μπροστά σου οἱ πύλες τοῦ θα- νάτου καὶ συντρίβονται οἱ μοχλοὶ οἱ αἰώνιοι· διότι μέ τῇ σεπτῇ καθόδῳ σου (στὸν ἄδῃ) ἀναστήθῃκαν οἱ παλαιοὶ νεκροὶ ὑμνῶντας μέ εὐφροσύνῃ, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασή σου. Σήμερα ὁ ὄμιλος τῶν ἱερῶν Πατέρων προεορτάζει μέ φαιδρότητα τῇ Γέννησῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπογραμμίζει τό παράδοξο αὐτῆς τῆς χάριτος· διότι ὁ Ἄβραάμ καὶ οἱ τρεῖς νέοι εἶναι σύμβολο τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου.</p>
--	--	--

Πάλαι δεξιούται, θεότητα μίαν, τὴν
τρισυπόστατον, ὁ Ἰερὸς Ἀβραάμ· νῦν δὲ ὁ
σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι,
τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Ἀβραάμ ἐρρύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου, φλογὸς
καμίνου δέ, οἱ θεῖοι Παῖδες ποτέ, καὶ Δανιήλ ὁ
Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται· διὸ
νῦν τὴν Γέννησιν Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Ἀριθμῶ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν
ἀθεότητα καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ
Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ
μυστήρια, τῷ κόσμῳ προὔπεφηναν.

Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ Παρθένε
ἄφθορε, σὲ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραάμ γὰρ ἐκ
γένους, καὶ φυλῆς Δαυῖδ ἐξήνησας, τὸν Χριστὸν
δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρῖν.

Κανὼν Προεόρτιος.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν
ἐθελουσίως πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὄρατὸν
γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένος ἐν Βηθλεέμ, νῦν
ἀποκυῆσαι, οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιᾶσθωσαν.

Βουνοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε, Προφῆται
θεηγόροι χορεύσατε· Λαοὶ καὶ Ἔθνη κροτήσατε·
πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμός, ἡγγικεν ἐπέστη,
ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ ἀποτικτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τοὺς

Παλαιὰ ὁ ἱερὸς Ἀβραάμ φιλοξένησε τὴν τριπρόσωπη
(τρισυπόστατη) μίαν Θεότητα· Καὶ τώρα ὁ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, πού κάθεται στὸν ἴδιο θρόνο μετὰ τὸν Πατέρα καὶ
τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, προβάλλει νὰ ἐγκωμιάζεται μετὰ δόξα
ἀπὸ τοὺς τρεῖς νέους.

Ὁ Ἀβραάμ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ χέρι ἀδικο, οἱ τρεῖς
ἱεροὶ νέοι κάποτε ἀπὸ τὸ φλογισμένο καμίνι, καὶ ὁ
Προφήτης Δανιήλ σώθηκε ἀπὸ τὸ λάκκο τῶν θηρίων· γι'
αὐτὸ τώρα προεορτάζουν τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ.

Ἴσοι σὲ ἀριθμὸ μετὰ τὴν Ἅγία Τριάδα καὶ μετὰ πίστη σ'
αὐτὴν οἱ τρεῖς νέοι στὸ καμίνι, ἀφοῦ κατατρόπωσαν τὴν
ἀθεότητα, ὑπέδειξαν στὸν κόσμο ἐκ τῶν προτέρων μετὰ
σύμβολα τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ, πού θὰ συμβοῦν μελλ-
λοντικά.

Θεοτοκίον.

Χαριτωμένη, Μητέρα χωρὶς γάμο, Παρθένε ἀγνή, σὲ
μακαρίζομε· διότι βλάστησες ἀπὸ τὴ γενιά τοῦ Ἀβραάμ
καὶ τὴ φυλὴ τοῦ Δαυῖδ, καὶ γένησες τὸ Χριστό, πού κη-
ρύχθηκε παλαιὰ ἀπὸ τοὺς Προφῆτες.

Κανόνας Προεόρτιος.

Τὸν Χριστό πού σωματικά ἔγινε νήπιο, τὸν Χριστό
πού πτώχευσε μετὰ τὴ θέλησή του, τὸν Χριστό πού ἔγινε
ὄρατός· (αὐτόν) ἔρχεται τώρα, νὰ γεννήσει ἡ Παρθένος
στὴ Βηθλεέμ· ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ ἄς ἀγάλλονται.

Βουνά χαμηλά καὶ ὄρη ψηλά σκιρτήστε· Προφῆτες
θεόπνευστοι χορέψτε· λαοὶ καὶ ἔθνη χειροκροτήστε· Ἡ
σωτηρία ὅλων καὶ ὁ φωτισμός (ὁ Χριστός) πλησίασε,
εἶναι παρὼν, καθὼς γεννιέται στὴν πόλη Βηθλεέμ.

Ὁ πλούσιος γίνεται φτωχός, γιὰ νὰ κάνει φτωχοὺς

κακία πλουτίζοντας· βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπειρογάμου, δίχα τροπῆς, πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, ὅτι δεδόξασται.

Ωιδὴ Γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.
Τῶν Πατέρων.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνείχετο. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο· ἰδοὺ ἢ λύτρωσις, ἤλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες· Πλὴν σου Κύριον οὐκ οἶδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες, τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἠσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, τοῖς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ νόμος, καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου,

στήν κακία, ἐκείνους πού ἦταν πλούσιοι σ' αὐτήν· Ὁ Θεὸς γίνεται γνωστός ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ ἄγαμη Κόρη, χωρὶς νά πάθει ἀλλοίωση· ὅλοι μέ ὕμνους ἄς τὸν δοξολογήσουμε, διότι εἶναι δοξασμένοις.

Ῥοὴ Γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.
Τῶν Πατέρων.

Ἐσένα πού κρέμασες ὅλο τὴ γῆ ἐπάνω στά νερά ἀνεξάρτῳ (χωρὶς στήριγμα), βλέποντάς σε ἢ κτίσῳ σταυρωμένο στὸν Γολγοθᾶ, θαμπωμένῳ βρισκόταν σέ ἀμῳχανία κραυγάζοντας· Δέν ὑπάρχει ἄλλος ἅγιος ἐκτός ἀπὸ σένα, Κύριε.

Ἀφοῦ ἔμεινες τρεῖς ἡμέρες στὸν τάφο, ἀνέστῳσες μέ τὴ ζωοποιό σου Ἀνάστασῳ, αὐτοὺς πού πέθαναν πρὶν ἀπὸ αἰῶνες· Καὶ ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὴν καταδίκῳ ἀγάλλονταν μέ χαρὰ κραυγάζοντας· νά, ἤλθες, Κύριε, ἐσύ πού εἶσαι ἢ λύτρωσῳ.

Ἐχοντας κατὰ νοῦν οἱ τρεῖς νέοι τὴ δόξα (μέ τὴν ὁποία πλάσθῳκε ὁ ἄνθρωπος) «κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν», ἔσβῳσαν ἐντελῶς ὡς ἀθλῳτές μέ τὴ φωτιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴ φλόγα τῆς χρυσῆς εἰκόνας ψάλλοντας μέ πίστῳ. Δέ γνωρίζουμε ἄλλον Κύριο ἐκτός ἀπὸ σένα.

Μέ τὴν ὑπεροχὴ τῆς σοφίας καὶ μέ τὴ δύνανμῳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἱ τρεῖς νέοι, ἀφοῦ νίκῳσαν τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλώνας, τοὺς ντρόπιασαν, καὶ μέ θάρρος ἔκραζαν· δέν ὑπάρχει ἅγιος ἐκτός ἀπὸ σένα, Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρεται καὶ χορεύει μαζί μέ τοὺς τρεῖς νέους καὶ τοὺς Προφήτες ὁ Νόμος (οἱ πρὸ Χριστοῦ Δίκαιοι), καὶ

τὴν θεϊὰν ἔλλαμψιν σήμερον, καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους, ἢ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Προεόρτιος.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἔσαρκώθη ὡς οἶδεν, αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσει φθαρὲν πονηροῦ, συμβουλία ὄφρεως.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκὶ τίκεσθαι ὡς ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως βουλῆς μεγάλης τῆς πατρῶας, νῦν τὸν Ἄγγελον τίκει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, μελωδούντων ἀπαύστως αὐτῷ, Ἅγιος εἶ Κύριε.

σκιοῦ χαρούμενος προκαταβολικὰ γιὰ τὴ θεϊκὴ ἐμφάνιση τοῦ Κυρίου σήμερα· καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, διότι εἶδε τὸν Κύριο νὰ γίνεται ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του.

Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψή σου ἔγινε χωρὶς βλάβη· ἢ πρόσληψη τοῦ τέκνου σου προῆλθε ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογικὴ καὶ τὴ φύση· διότι τὸ μυστήριον ποὺ κηρύττονταν συνεχῶς ἀπὸ τοὺς Προφῆτες, ἐφανίσθηκε σ' ἐμᾶς κατὰ τρόπο ὑπερφυσικό, δηλαδὴ ὁ Κύριος ποὺ εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Προεόρτιος.

Αὐτὸς ποὺ γεννήθηκε προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογικὴ, τώρα τελευταῖα πῆρε σάρκα ἀπὸ τὴν Παρθένο, ὅπως γνωρίζει ὁ ἴδιος, θέλοντας νὰ ἀνακαινίσει τὸ ἀνθρώπινο γένος, ποὺ εἶχε φθαρεῖ ἀπὸ τὴν συμβουλή τοῦ πονηροῦ φιδιοῦ (τοῦ διαβόλου).

Αὐτὸς ποὺ κάθεται στὸν ἴδιο θρόνον μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, βλέποντας ταπεινωμένη τὴ φύση τῶν ἀνθρώπων, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ποὺ δέν ἔχει ἀρχή, λαμβάνει ἀρχή καὶ πρόκειται νὰ γεννηθεῖ σαρκικὰ ὡς ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀγιωτέρα ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους καὶ ἀπὸ ὅλη τὴν κτίση γεννᾷ τώρα σαρκικὰ «τὸν Ἄγγελο (Ἀγγελιοφόρο) τῆς μεγάλης βουλῆς τοῦ Πατρὸς» (τὸ Μεσσία), γιὰ νὰ ἐπαναφέρει στὴν προηγούμενη κατάσταση, αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ψάλλουν σ' αὐτὸν ἀκατάπαυστα· Ἅγιος εἶσαι, Κύριε.

<p>Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38). Ύπακοή. Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσιζε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Κοντάκιο: (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς). Ωιδὴ Δ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου. Τῶν Πατέρων. «Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄδου ὡς παντοδύναμος».</p> <p>Ἡ ἐν τῷ ἄδη θεία κάθοδος, σοῦ Χριστέ ὁ Θεός, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἐχθροὺς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθέ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἠνοιξας.</p> <p>Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ τιμῶμεν, ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστός, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ὡς Παντοδύναμος.</p> <p>Προῦπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, ὁ Δανιήλ τοὺς θῆρας ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.</p>		<p>Μικρὴ Συναπτή: (Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38). Ύπακοή. Ἄγγελος δρόσιζε τὸ κάμινι τῶν νέων, καὶ τώρα ἐμπόδιζε τὸ κλάμα τῶν γυναικῶν λέγοντας· γιατί φέρ- νετε μύρα; Ποιὸν ζητεῖτε στὸν τάφο; Ἀναστήθηκε ὁ Χρι- στὸς ὁ Θεός· Διότι εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Κοντάκιο: (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς). ᾠδὴ Δ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου. Τῶν Πατέρων. Τῇ θεϊκῇ σου κένωσῃ ἐπάνω στὸν Σταυρό (τὸ ἄδειασμα ἀπὸ τῆ δόξα σου) προβλέποντας ὁ Προφήτης Ἀββακούμ κατάπλοκτος φώναζε· Ἐσύ, Ἀγαθέ, κομμα- τιασες τὴ δύναμῃ τῶν ἐξουσιαστῶν, ἐρχόμενος σέ ἐπαφή μὲ αὐτοὺς πού βρίσκονταν στὸν ἄδῃ ὡς παντο- δύναμος.</p> <p>Ἡ θεϊκὴ κάθοδός σου στὸν ἄδῃ, Χριστέ Θεέ μας, ἀποδείχθηκε ζωὴ γιὰ τοὺς νεκροὺς· διότι Ἐσύ, Ἀγαθέ, ἔδεσες ἐκεῖ κάτω τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἄνοιξες στοὺς ἀνθρώπους οὐράνιο δρόμο.</p> <p>Τιμοῦμε τοὺς κορυφαίους ἀπὸ τοὺς Πατέρες, τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ· διότι ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τους ἔλαμψε ὁ Χριστός, παίρνοντας σάρκα ἀπὸ Παρθένο ὡς παντοδύναμος.</p> <p>Γράφοντας προκαταβολικά ὁ Δανιήλ, αὐτὰ πού θά συνέβαιναν μὲ τὴν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ, παρουσίασε φανερά σέ ὅλους τὰ θῆρια ὡς πρόβατα, ὅπως προέβλε- πε τὸ μέλλον ὡς Προφήτης Θεοῦ.</p>
---	--	---

Τῆς ἀμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογός, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες· χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου, ἄχραντε σεμνή, ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὁμιλος σήμερον.

Προεόρτιος.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης, Ἰεσσαί, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον, τὸν πάντων Δημιουργόν, τὸν τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸς κατακοσμοῦντα, ἀναβοῶσαν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει με κλαπέντα πονηρᾶ, καὶ γνώμη ὀλισθαίνοντα, ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γεγονώς, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀλόγων ἀνακλιθεῖς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἵρους κατασκίου Ἰησοῦ, Παρθένου σε σαρκούμενον, ὁ Ἀββακούμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρά, καὶ βουνούς συντριβόντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Ωιδή ᾠ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

Ἐπειδὴ δὲν ἀπορρόφησαν τό δηλητήριο τῆς ἀμαρτίας οἱ τρεῖς νέοι, γλύτωσαν ἀπὸ τῆ φλόγα· διότι, ἐπειδὴ ἦταν πολυτιμότεροι ἀπὸ τό χρυσάφι ἀληθινά, δὲν χωνεύθησαν στό καμίνι τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Πολύ ἔντονα κηρύττεται προκαταβολικά, ὡς προσδοκία (ἐλπίδα) τῶν ἐθνῶν καὶ σωτηρία τοῦ κόσμου, ὁ ὑπερφυσικός Υἱός σου, Ἀμόλυνη Σεμνή· αὐτόν σήμερον ὑμνεῖ τό πλῆθος τῶν Πατέρων.

Προεόρτιος.

Βλάστησες ὅπως ἓναν κλαδί ἀπὸ τῆ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, Παρθένε, καὶ ἄνθισες τό ἀμάραντο ἄνθος, τόν Δημιουργό τῶν πάντων, ὁ ὁποῖος Θεός καταστολίζει μέ τά ἄνθη ὅλη τῇ γῆ, ἢ ὁποῖα κραυγάζει πρὸς αὐτόν· Δόξα στή δύναμή σου, Κύριε.

Ἐπειδὴ ἐξαπατήθηκα μέ ἐπιβλαβῆ τροφή, καὶ γλιστροῦσα κατὰ τῆ διάνοια, καὶ ὁμοιώθηκα μέ τά ἄλογα ζῶα, Ἐσὺ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, γιά νά μέ ἐπαναφέρεις κοντά σου, ἦλθες καὶ ἔγινες βρέφος, καὶ τοποθετήθηκες σέ φάτνη ἀλόγων ζώων· δόξα στή δύναμή σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ σέ προεῖδε, Ἰησοῦ μου, νά παίρνεις σάρκα ἀπὸ τό σκιερό ὄρος, τὴν Παρθένο, νά συντριβεις τά πονηρά ὄρη καὶ τά βουνά, καὶ νά παραδίδεις σέ ἀφανισμό τὴν ὑπερηφάνεια τοῦ πονηροῦ καὶ τὴν ἀλαζονεία τῶν δαιμόνων.

Ἐιδή Ε'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται».

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφόρος δείκνυται, Γυναίξι κηρύττων ἀνάστασιν, καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ, ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν· ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προὔπαντᾶ τὴν θείαν Γέννησιν.

Προὔπογράφοντες τρανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἔσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴν κάμινον, καὶ ἀτμίδα δροσίου τὸ πῦρ, ἀπεργασάμενοι ἐν τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνας χρυσοῦς δόξαν ἐχώνευσαν.

Ἐφραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ Πνεύματι, τοῦ πυρὸς δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι, καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς, προκαταγγέλλουσι Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Ὅταν ἔγινε, Χριστέ, ἡ θεϊκὴ ἐμφάνισή σου μέ συμπαθῆς πρὸς ἐμᾶς, ὁ Ἡσαΐας βλέποντας φῶς, πού δὲν βασιλεύει, ἀγρυπνώντας ἀπὸ τῆς νύχτα κραύγαζε· Θά ἀναστηθοῦν οἱ νεκροί, καὶ θά σηκωθοῦν, αὐτοὶ πού βρίσκονται στὰ μνήματα, καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά χαροῦν.

Ὁ Ἄγγελος ὑποδεικνύοντας ὀλοφάνερα πόσο ἀστραφτερὴ εἶναι ἡ χαρὰ, ἐμφανίζεται στὸν τάφο ντυμένος λαμπρὰ, κηρύττοντας στίς γυναῖκες τὴν Ἀνάστασι· κι (ἐκεῖνες) ἀφήνοντας τὸ θρηνο χάρηκαν, ἐπειδὴ ἀναστήθηκε ὁ Χριστός, ἀναγγέλλοντας στοὺς Ἀποστόλους τὸ Χαίρετε.

Ἐλᾶτε σήμερα νὰ τιμήσουμε μέ πίστη τὸν Πατριάρχη Ἀβραάμ, τὴν ἀρχὴ τῶν Πατέρων, ὡς ἀρχηγὸ τοῦ Νόμου καὶ τῆς Χάριτος (τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης)· διότι ὡς Προφήτης τοῦ Θεοῦ προανήγγειλε τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὴν Παρθένο, καὶ ἔρχεται νὰ προὔπαντήσει τὴ θεϊκὴ του Γέννηση.

Προεικονίζοντας μέ μεγαλειώδη τρόπο τὸν ἐρχομὸ τοῦ Κυρίου πρὸς ἐμᾶς, μέ τὴν παρουσία τοῦ Ἀγγέλου οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, καὶ μετατρέποντας σὲ δροσερὸ ἀτμὸ τῆ φωτιά, μέσα σ' αὐτὴν ἐξαφάνισαν μέ πίστη τὴ δόξα τῆς χρυσοῦς εἰκόνας.

Ἐφραξε τὰ στόματα τῶν θηρίων ὁ Δανιὴλ μέσα στό λάκκο μέ τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τὴ δύναμη τῆς φωτιάς τὴν ἔσβησαν τελείως οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ μέ τὴ Θεία Χάρη· καὶ ἀφοῦ σώθηκαν αὐτοὶ ἀπὸ τὴν καταστροφή, προαναγγέλλουν τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ Παρθένο, ζητώντας ἀπ' αὐτόν ὡς λυτρωτὴ

Θεοτοκίον.

Ἐν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος. Τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένης ἀνευ σπορᾶς, ἔρχεται τίκτουσα.

Προεόρτιος.

Ὁ φύσει Δεσπότης, ἐν δούλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, εὐδόκησας δι' ἔλεος, καλεῖσθαι καὶ Υἱός, ἀνθρώπου Πανοικτίρμον· διὸ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἔκουσίως πτωχεύσας, ἔρχη τεχθῆναι Ὑπεράγαθε.

Ἀχώρητε φύσει, Χριστέ Βασιλεῦ, πῶς μικρὸν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον; πῶς φάτνη σε δυνήσεται, χωρήσαι Ἰησοῦ; Μητρὸς ἐξ ἀπειράνδρου, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως τοὺς ξενωθέντας σώσης Κύριε.

Ἄμνὰς τὸν ποιμένα, προῆλθε τεκεῖν, εὐτρεπίζου τὸ ἅγιον Σπήλαιον. Ποιμένες ἐπισπεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἄμνὸν τεχθέντα θεωρῆσαι, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Ὡιδὴ ΣΤ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην

τῆ σωτηρία μας.

Θεοτοκίον.

Φανερόντων, μέ τό φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅτι θά προσλάβεις ἀπό μᾶς χωρίς φθορά (τὴν ἀνθρώπινη φύση), ὁ Ἡσαΐας, Κύριε, ἀγρυπνώντας γιὰ τὸν νόμο τῆς Χάριτος φώναζε· Ἔρχεται ἡ Παρθένης χωρίς μεσολάβηση ἀνδρός, νά γεννήσει αὐτόν, πού κατάγεται σαρκικά ἀπό τὴ γενιά τοῦ Ἀβραάμ καί ἀπό τὴ φυλὴ τοῦ Ἰούδα.

Προεόρτιος.

Ὁ κατὰ φύση Κύριος ἔρχεσαι καί ζεῖς ἀνάμεσα σέ δούλους, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος καταδέχθηκες ἀπὸ εὐσπλαχνία νά ὀνομάζεσαι Υἱὸς ἀνθρώπου, Πανεύσπλαχνε· γι' αὐτό ἀφοῦ πτώχευσες θεληματικά, ἔρχεσαι στό Σπήλαιο νά γεννηθεῖς, Πανάγαθε.

Ἐσένα πού δὲ χωρᾶς μέσα στή φύση, Χριστέ Βασιλιά μας, πῶς θά μπορέσει νά σέ δεχθεῖ ἐντός του μικροῦ σπήλαιου; πῶς θά μπορέσει, Ἰησοῦ μου, νά σέ χωρέσει μιὰ φάτνη; Καθώς ἔρχεσαι μέ σάρκα ἀπὸ Μητέρα, πού δέν γνώρισε ἄνδρα, ἦλθες στοὺς δικούς σου, γιὰ νά σώσεις, Κύριε, ἐμᾶς, πού ἀποξενωθήκαμε ἀπὸ σένα.

Ἦλθε ἡ ἀμνάς (τό θηλυκό πρόβατο) νά γεννήσει τὸν ποιμένα (τό βοσκό)· ἐσύ ἅγιο Σπήλαιο νά ἐτοιμάζεσαι· Βοσκοί, τρέξτε νά δεῖτε τὸν Βοσκό καί Ἄμνὸ πού γεννήθηκε· Μάγοι, ἐτοιμασθῆτε μέ δῶρα, νά τὸν προσκυνήσετε σωματικά ὡς Βασιλέα.

Ὡιδὴ ΣΤ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

Βλέποντας τὴ θάλασσα τοῦ βίου νά ὑψώνεται μέ τὴν

καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι. *Ανάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».*

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ἄδου ἀγαθέ, εἰργάσω τὴν καθαιρέσιν, τριημέρῳ ταφῆ σου θεοπρεπῶς· ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀναστὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, Ἰησοῦ Βασιλεῦ.

Ὁ τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλή, Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν θεῖον μυστήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε· τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις τοῖς Παισὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδές, ἠδέσθη τοὺς σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ, ῥυθμίζεσθαι ὑπέφηεν εἰρήνην πρὸς τὴν θείαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λάκκῳ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστόν, Μαρία Μητέρα ἀνανδρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς, αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ Πατέρες νυνὶ δὲ τὰ Γενέθλια.

Προεόρτιος.

Νέος οὐρανός, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μήτρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ νεφέλης Χριστόν, δόξης Ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐπέιγη Σπηλαίῳ σαρκί, ὡς

τρικυμία τῶν πειρασμῶν, προστρέχοντας στό γαλήνιο λιμάνι σου σοῦ φωνάζω· Βγάλε, Πολυέλεε, τὴ ζωὴ μου ἀπὸ τῆ φθορά.

Ἰησοῦ Βασιλιά μου, ἐσύ πραγματοποίησες τὴ νέκρωσιν τοῦ θανάτου καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ ἄδη μέ τὴν τριήμερη ταφῆ σου, ὅπως ἀρμόζει σέ Θεό· καὶ ἀφοῦ ἀναστήθηκες, πήγασες τὴ ζωὴ, σ' αὐτούς πού ζοῦν στόν κόσμο.

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ προπάτορα Ἀβραάμ ἦταν φιλόξενη, καὶ ἡ πίστις δυνατὴ· γι' αὐτό, ἀφοῦ δέχθηκε θεϊκό μυστήριον εἰκονικά, χαιρόταν· καὶ ἐνῶ ἔζησε πρὶν ἀπὸ τὸν Χριστό, τώρα ἀγάλλεται.

Ἡ πίστις ὑπέταξε τώρα τὴν κτίσιν στοὺς νέους μέ τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διότι ἡ φωτιὰ ἡ ἀναιδής, πού κατέτρωγε τὰ πάντα, σεβάσθηκε αὐτούς πού σέβονταν τὸν Δημιουργό τῆς φωτιᾶς, τὸν Ἰησοῦ, τὸ Χριστό.

Ὁ Δανιὴλ ὁ Προφήτης κάποτε στό λάκκο φιμώνοντας τὰ λιοντάρια ὑποδείκνυε, ὅτι μέ τὸν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ θά ρυθμίζεται ἡ ἀγριότητα τοῦ κόσμου πρὸς τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ κατὰ τρόπο πού ἀρμόζει στόν Θεό .

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ παρθενικά σπλάχνα, Μαρία Μητέρα χωρὶς ἄνδρα, γέννησες τὸν Χριστό, τὸν ὁποῖο εἶδαν οἱ Προφῆτες φωτισμένοι ἀπὸ τὸν Θεό , πρὶν ἀπ' αὐτόν σκιροῦν οἱ Πατέρες, καὶ τώρα εἶναι τὰ Γενέθλιά του.

Προεόρτιος.

Ἐπειδὴ εἶσαι νέος οὐρανός, Δέσποινα (Κυρία), ἐπέιγες (βιάζεσαι) νά ἀνατεῖλεις (νά γεννήσεις) μέ σάρκα ἀπὸ τὴ μήτρα σου, ὡς ἀπὸ νεφέλη, τὸν Χριστό,

μέλλοντα ταῖς λάμπεισι, ταῖς ἑαυτοῦ σαφῶς,
πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, κραυγάζειν δι'
οἶκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν, ὀδύνην καὶ κάκωσιν οἰκτίρμον
Χριστέ, καὶ οὐ παρείδες ἡμᾶς· ἀλλ' ἐκένωσας,
σεαυτὸν μὴ ἐκστὰς τοῦ Γεννήτορος, καὶ
ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρογάμον, ἣτις
ἀνωδίνως τέξεσθαι; σὲ σαρκὶ ἐν Σπηλαίῳ
προέρχεται.

Ὅρη καὶ βουνοί, πεδία καὶ φάραγγες, λαοὶ καὶ
φυλαί, ἔθνη καὶ πᾶσα πνοή, ἀλαλάξατε,
εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα· ἦλθε πάντων
ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ
ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δι' οἶκτον γενόμενος.

Μικρά Συναπτὴ:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

Κοντάκιον τῶν Πατέρων.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ'
ἀγράφω οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι ἐν
τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ
φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν
ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον
ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι
βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβον

τόν Ἥλιο τῆς δόξας, γιατί πρόκειται μέ τίς δικές του
λάμπεις μέ σαφήνεια (καθαρά), ὅλα ὅσα ὑπάρχουν στή
γῆ, νά τά φωτίσει ἀπό ἀμέτρητη εὐσπλαχνία.

Εἶδες τὴν ὀδύνη (τόν πόνο) μας καὶ τὴν ταλαιπωρία
μας, εὐσπλαχνε Χριστέ, καὶ δέν μᾶς παρέβλεψες· ἀλλά
ἄδειασες τόν ἑαυτρό σου (ἀπό τή δόξα σου), χωρίς νά
ἀπομακρυνθεῖς ἀπό τόν Πατέρα, καὶ ἐγκαταστάθηκες
σέ μήτρα, πού δέν εἶχε πεῖρα γάμου· αὐτή ἔρχεται νά σέ
γεννήσει χωρίς πόνους τοκετοῦ μέ σάρκα μέσα σέ Σπή-
λαιο.

Ὅρη καὶ βουνά, πεδιάδες καὶ φάραγγες (χαράδρες),
λαοί καὶ φυλές, ἔθνη καὶ κάθε τί πού εἶναι ζωντανό,
ἀλλαλάξτε γεμάτα ἀπό θεϊκή εὐφροσύνη· ἦλθε, μᾶς
πλησίασε ἡ λύτρωση ὅλων, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού δέν
ἔχει χρόνο, γεννημένος ἀπό εὐσπλαχνία μέσα στόν
χρόνο.

Μικρὴ Συναπτὴ:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 38).

Κοντάκιο τῶν Πατέρων.

Ἐπειδὴ δέν σεβασθήκατε τὴν εἰκόνα τῆ χειροποίητη
(τό ἄγαλμα τοῦ Ναβουχοδονόσορα), ἀλλά θωρακισθή-
κατε ἀπό τὴν ἀχειροποίητη οὐσία τοῦ Θεοῦ στό σκάμμα
(στό στίβο) τῆς φωτιᾶς δοξασθήκατε, τρισμακάριοι· καὶ
στέκοντα μέσα στήν ἀνυπόφορη φλόγα καλοῦσατε σέ
βοήθεια τόν Θεό. Κάνε γρήγορα, εὐσπλαχνε, καὶ τρέξε
ὡς ἐλεήμων σέ βοήθειά μας, διότι ὅ,τι θέλεις, μπορεῖς
νά τό κάνεις.

Οἶκος.

Ἄπλωσε τό χέρι σου, τό ὅποιο δοκίμασαν παλαιά οἱ

πειραν Αιγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι, μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, Εὐφραθᾶ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνάς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται, ὄνπερ βλέποντες, οἱ θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως τὴν λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραάμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ αἰδοῦμος, καὶ Ἰακώβ, καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἀγίων ἀγάλλεται, καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς σὴν ὑπάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὠφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὄραθέντα, καὶ τοὺς Παῖδας, τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέκτους συντηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν ὀρώμενον ἐν χερσὶ νεάνιδος,

Αἰγύπτιοι ἐπιτιθέμενοι, καὶ οἱ Ἑβραῖοι δεχόμενοι τὴν ἐπίθεση· μὴ μᾶς ἐγκαταλείψεις καὶ μᾶς καταπιεῖ ὁ θάνατος, πού διψᾷ τὴν καταστροφή μας, καὶ ὁ σατανᾶς πού μᾶς μισεῖ· ἀλλὰ ἔλα κοντά μας, καὶ λυπήσου τίς ψυχές μας, ὅπως εὐσπλαχνίσθηκες κάποτε τοὺς νέους σου στὴ Βαβυλώνα, οἱ ὅποιοι σέ ἀνυμνοῦσαν ἀκατάπαυστα, καὶ ρίχθηκαν γιὰ χάρη σου στό καμίνι, καὶ μέσα ἀπ' αὐτό κραύγαζαν σ' ἐσένα· κάνε γρήγορα, εὐσπλαχνε, καὶ τρέξε ὡς ἐλεήμων σέ βοήθειά μας, διότι ὅ,τι θέλεις, μπορεῖς νά τό κάνεις.

Κοντάκιο Προεόρτιο.

Νά εὐφραίνεσαι, Βηθλεέμ, Ἐφραθᾶ νά ἐτοιμάζεσαι· διότι νά, ἡ «Ἀμνάς» (τό θηλυκό πρόβατο) ἔχοντας στὴ μήτρα τὸν μεγάλο Ποιμένα, ἔρχεται βιαστικά νά γεννήσει· αὐτὸν βλέποντας οἱ Πατέρες, πού ἔχουν τὸν Θεὸ μέσα τους, ἀγάλλονται δοξάζοντας μαζί μέ τοὺς Βοσκούς τὴν Παρθένο, πού θηλάζει.

Οἶκος.

Βλέποντας, Παρθένε, τὴ λαμπρότητα τῆς ἐγκυμοσύνης σου νά λάμπει, ὁ Ἀβραάμ, ὁ φίλος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Ἰσαὰκ, ὁ ἄξιος νά ὑμνεῖται καὶ ὁ Ἰακώβ καὶ ὄλο τό πλῆθος τῶν ἀγίων, πού συγκεντρώθηκαν ἀπὸ τὸν Θεό, ἀγάλλεται, καὶ ἔφεραν τὴν κτίση νά σέ προῦπαντήσει μέ χαρμόσυνες λέξεις. Διότι φάνηκες ὡς αἰτία τῆς χαρᾶς σέ ὅλους, γιατί συνέλαβες στὴ μήτρα σου, αὐτόν, ὁ ὅποιος κάποτε στὴ Βαβυλώνα, φάνηκε νά διατηρεῖ ἄκαυτους ἔξω ἀπὸ κάθε λογική, τοὺς νέους, οἱ ὅποιοι ρίχθηκαν ἄδικα μέσα στό καμίνι· Γι' αὐτό καὶ ψάλλουν σ' αὐτόν, πού παρουσιάζεται στα χέρια μιᾶς

ὕμνουντες Παρθένον θηλάζουσιν.

Συναξάριον.

(Τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί ἀκολουθῶς τό ἐξῆς):

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, Μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καί Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο, ὁμοίως καί τῶν Προφητῶν καί τῶν Προφητίδων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι: Τῶν χριστουγέννων. Πεζαί.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 60-62).

Ῥοδὴ Ζ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

«Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὅσιους Παῖδας ἐκ φλόγος, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ἦ ξένον θαῦμα! ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτός, προσλήψει σαρκός, θάνατον ὑπέμεινε, ἀλλ' ἐξανέστη θεότητος ἰσχυῖ, συνεχίρας νεκρούς τοὺς ἀπ' αἰῶνος.

Χριστὸν γεννήσας τὸ κατὰ σάρκα τῆς

Κόρης, ὕμνωντας τὴν Παρθένο πού θηλάζει.

Συναξάριο.

(Τό συναξάριο τοῦ Μηναίου καί μετὰ ἀπ' αὐτό τό ἐξῆς):

Τὴν ἴδια ἡμέρα, Κυριακῇ πρὶν ἀπὸ τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ, ἔχουμε ἐντολή ἀπὸ τοὺς ἁγίους καί θεοφόρους Πατέρες μας, νὰ γιορτάζουμε τὴ μνήμη ὄλων, ὅσοι εὐαρέστησαν στὸν Θεὸ στὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων, ἀπὸ τὸν Ἀδάμ μέχρι τὸν Ἰωσήφ, τό μνηστήρα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου σύμφωνα μὲ τὴ γενεαλογία, ὅπως τὴν παρέθεσε ἱστορικά ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς· ἐπίσης τὴ μνήμη τῶν Προφητῶν, ἀνδρῶν καί γυναικῶν.

Μέ τίς ἅγιες πρεσβείες αὐτῶν, Θεέ μας, ἐλέησε καί σῶσε μας. Ἀμήν.

Καταβασίαι: Τῶν χριστουγέννων. Οἱ Πεζές.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 60-62).

Ῥοδὴ Ζ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

Ἀνεκφραστο θαῦμα! αὐτὸς πού λύτρωσε τοὺς εὐλαβεῖς νέους ἀπὸ τῆς φλόγας μέσα στὸ καμίνι, τοποθετεῖται μέσα στὸν τάφο νεκρός χωρὶς πνοή γιὰ τὴ σωτηρία ἡμῶν, πού τοῦ ψάλλουμε· Λυτρωτὰ Θεέ μας, εἶσαι δοξασμένος.

Ἦ παράξενο θαῦμα! ὁ Κύριος πού κάθεται στὰ οὐράνια ὑψὸ ἐπάνω σὲ θρόνο, αὐτὸς παίρνοντας σῶμα ὑπέμεινε θάνατο· ἀλλὰ ἀναστήθηκε μὲ τὴ δύναμη τῆς Θεότητος ἀναστήνοντας μαζί του τοὺς νεκρούς ἀπὸ αἰῶνες.

Γέννησες τὸν Χριστὸ κατὰ σάρκα (ὡς ἀπόγονό σου),

πίστεως, ἀρχηγέτα Πάτερ, Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατήρ ἐναργῶς, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀψύχων ἤχους, διακενῆς ἀλαλάζοντας, τῶν ἐμψύχων, ἤμβλυνεν ῥοδὴ· καμίνου γὰρ πῦρ, φλεγόμενοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ Παῖδες ἀλωβήτως, ἀνεβόων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ θεωρίᾳ ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφήτης, πάλαι Δανιήλ, Χριστοῦ προτυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ φρικτὰ προκαταγγέλλει, ἐκβοῶν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλούμενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος Ἀγνή, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος.

Ἡ ἄμπελος ἡ θεία, τὸν ἀκήρατον βότρυν περκάζουσα, ἐγγίξει ἤκει τοῦ τεκεῖν, εὐφροσύνης οἶνον βλύζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, αὐτῶ κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἐκκενῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πληροῦν τοὺς

ἀργηγέ τῆς πίστεως, Πατέρα Ἀβραάμ, καὶ ἀποδείχθης ὀλοφάνερα ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεῦμα Πατέρας τῶν ἐθνῶν, γιὰ τὴ σωτηρία ἡμῶν ποὺ ψάλλουμε· Λυτρωτὰ Θεέ μας, εἶσαι δοξασμένος.

Τοὺς ἤχους τῶν ἄψυχων ὀργάνων ποὺ ἀλάλαζαν μάταια, τοὺς ἐξασθένησε ὁ ὕμνος τῶν ἐμψύχων (τῶν τριῶν νέων)· Διότι καταπατώντας τὴ φλόγα τῆς καμίνου μὲ τὰ φλεγόμενα σώματά τους, χωρὶς νὰ βλαβοῦν, οἱ νέοι κραύγαζαν· Θεέ μας, εἶσαι δοξασμένος.

Ἀτενίζοντας προσεκτικὰ στὸ ὄραμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος παλαιὰ ὁ Προφήτης Δανιήλ, προτυπώνει τὴ δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ, καὶ προαναγγέλλει τὰ φρικτὰ γεγονότα, ποὺ θὰ συμβοῦν κατ' αὐτὴν φωνάζοντας· Θεέ μας, εἶσαι δοξασμένος

Θεοτοκίον.

Τὸ παράξενο θαῦμα, τὸ ὁποῖο φανερά κατ' ἐπανάληψη λεγόταν ἀπὸ τοὺς Προφῆτες καὶ τοὺς Πατέρες, δηλαδὴ ἡ Ἀγνή Παρθένος, εἶναι παροῦσα γιὰ νὰ γεννήσει, γιὰ τὴ σωτηρία αὐτῶν ποὺ ψάλλουν μελωδικά· Λυτρωτὰ Θεέ μας, εἶσαι δοξασμένος.

Προεόρτιος.

Τὸ θεϊκὸ ἀμπέλι (ἡ κληματαριά, ἡ Παναγία) ὠριμάζοντας τὸ καθαρό σταφύλι πλησιάζει, ἔρχεται νὰ γεννήσει, αὐτὸν ποὺ ἀναβλύζει κρασί εὐφροσύνης καὶ μᾶς φωτίζει, καθὼς κραυγάζουμε σ' αὐτόν· Θεέ τῶν Πατέρων, εἶσαι δοξασμένος.

Τὸ θεϊκὸ μυροδοχεῖο (ἡ Παναγία) φέρνοντας μέσα της τὸ εὐωδιαστό μύρο (τὸν Χριστό), ἔρχεται στὸ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, γιὰ νὰ τὸ ἀδειάσει, καὶ νὰ γεμίσει μὲ

μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Λαβὶς ἦν Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα Χριστόν, ἐν κοιλίᾳ ἦκει φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦντα.

Ωιδὴ *'. Ὁ Αναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

«Ἐκστηθὶ φρίπτων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· Ἴδου γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις Θεός, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡ τῆς ἀφάτου σου Χριστέ, συγκαταβάσεως, δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς! ἰδου γὰρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθη· ἀλλ' ἐξανέστης, Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραάμ Χριστέ, ὄν ἐγέννησεν υἱόν, ἐν ὄρει πειθαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον ἀνήλθε θυσιάσων ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλόξ ἡ ἀκάματος Χριστέ, ἐνδυσάμενων σε, ὡς

μυστικὴ εὐωδία αὐτοὺς πού ψάλλουν· Θεέ τῶν Πατέρων, εἶσαι δοξασμένος.

Ἡ λαβίδα (ἢ τσιμπίδα) τὴν ὁποία παλαιὰ εἶδε σέ ὄραμα ὁ Προφήτης Ἡσαΐας, (καὶ συμβολίζει τὴν Παναγία), ἦλθε ἔχοντας στὴν κοιλία τῆς τὸν θεϊκὸ ἄνθρακα (τό κάρβουνο), τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος κατακαίει κάθε ὕλη ἁμαρτίας, καὶ φωταγωγεῖ τίς ψυχές τῶν πιστῶν.

Ὡδὴ Η'. Ὁ Αναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

Μεῖνε κατάπλοκτος ἀπὸ τῆ φρίκ*, οὐρανέ, καὶ ἄς σαλευθοῦν τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Διότι νά, ὁ Θεός πού κατοικεῖ στὰ οὐράνια ὕψ*, θεωρεῖται ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ φιλοξενεῖται σέ μικρὸ τάφο· αὐτόν ἐσεῖς Νέοι δοξολογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, κι ἐσύ Λαέ ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Ὡ πόσο ἀνέκφραστο*, Χριστέ, εἶναι ἡ συγκατάβασή σου (ἢ ταπείνωσή σου) γιὰ μᾶς τοὺς ταπεινοὺς! διότι νά, ἀφοῦ γεύθ*κες θάνατο, Ἐσύ πού εἶσαι Θεός ἀθάνατος, τοποθετήθ*κες ὡς θνητὸς μέσα σέ τάφο· ἀλλὰ ἀναστήθ*κες, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἀναστήνοντας μαζί σου αὐτοὺς πού ἦταν κάτω (ἀπὸ τῆ γῆ), οἱ ὁποῖοι σέ μεγαλύνουν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Ὁ Ἀβραάμ, Χριστέ, προτυπώνοντας τὴ σφαγὴ σου, ὑπακούοντας σ' ἐσένα, Κύριε, ἀνέβ*κε στό ὄρος μέ πίστο*, γιὰ νά θυσιάσει ὡς πρόβατο τὸν υἱό πού γέννησε· ἀλλὰ ξαναγύρισε πίσω χαίροντας, καὶ ὑπερυψώνοντας ἐσένα ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ γέροντας πατέρα του σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Ἡ φλόγα ἡ ἀκούραστο*, Χριστέ, μαύρισε πολύ (σβή-

ίμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἁγίων Παίδων σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρόσος τῆ σῆ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἠχεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδεται λέουσι βορρά, ἀρρήτοις κρίμασιν, ὁ Προφήτης Δανιήλ, ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας δόγμασι, συννηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Ἀβραάμ καὶ τῶν Παίδων, σῶσον ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ὅν προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ φωναί, Ἰησοῦν Ἑμμανουήλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἢ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Προεόρτιος.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, μέτ' Ἀγγέλων ἐκβοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ· ὁ Σωτὴρ τεχθήσεται· ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν ἀστήρ ὑποδεικνύει Μάγοις σπεύδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθαι. Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δούλοις ἐπεγράφης ἐκὼν ὁ Δεσπότης, τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπέικων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώπινον, τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευθερώσης

σθηκε), ὅταν οἱ Ἅγιοι νέοι σου ντύθηκαν ὡς ἐπανωφόρι ἐσένα τῆ θεϊκῆ φωτιά· καὶ ἀντηχοῦσε δροσερὴ αὔρα μαζί μέ τήν κάθοδό σου στό καμίνι, γι' αὐτούς πού ἔψαλλαν· Ἱερεῖς δοξολογεῖτε, Λαὸ ὑπερυψώνετε (τόν Θεό) σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Προσφέρεται στά λιοντάρια ὡς τροφή γιά λόγους ἀνέκφραστους (ἄγνωστους) ὁ Προφήτης Δανιήλ· ἀλλά σύμφωνα μέ τοὺς κανόνες τῆς ἐγκρατείας βρῆκε τά θηρία στό βάθος τοῦ λάκκου, νά νηστεύουν μαζί του μέ εὐσέβεια· μέ τίς ἰκεσίες αὐτοῦ (τοῦ Δανιήλ), τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῶν νέων, Χριστέ, σῶσε αὐτούς πού σέ ὑμνοῦν (διατηρώντας τους) μέ εἰρήνη.

Θεοτοκίον.

Αὐτόν πού προανήγγειλαν μέ πίστη οἱ προφητικὲς φωνές, ὅτι θά ἔλθει μέ μορφὴ ἀνθρώπου, τὸν Ἰησοῦ, τὸν Ἑμμανουήλ (πού σημαίνει, ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας), τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός καὶ συνάναρχο Λόγο (πού δέν ἔχει ἀρχή) ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, αὐτὸν γεννᾷ ἢ Παρθένος Μαρία χωρὶς πείρα ἀνδρός στήν πόλη Βηθλεέμ.

Προεόρτιος.

Δόξα στόν Ὑψιστο Θεό, ἄς κραυγᾶσουμε μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους μέ εὐφροσύνῃ· θά γεννηθεῖ ὁ Σωτήρας· ἔρχεται κοντά μας ὁ Κύριος, τὸν ὁποῖο ἕναν ἄστρο ὑποδεικνύει στοὺς Μάγους, πού ἔρχονται βιαστικά νά τὸν δοῦν μέσα σέ φάτνη· Ἄς δοξολογεῖ ὅλη ἡ κτίση τὸν Κύριο καὶ ἄς τὸν ὑπερυψώνει σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Δέχθηκες νά ἀπογραφεῖς μαζί μέ τοὺς δούλους Ἐσὺ ὁ Κύριος ὑπακούοντας στόν νόμο τοῦ καίσαρα, γιὰ νά ἐλευθερώσεις ὡς Θεός, Πολυέλεε, τὸ ἀνθρώπινο γένος

Πολυέλεε· διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν. Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Βρέφος νέον φέρω σε, ἄναρχε Λόγε, πειραν δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνω, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἀποροῦσα τίνα ἐν γῆ, ὀνομάσω σου Πατέρα, οὐκ ἐπίσταμαι· διὸ μετὰ πάντων ἀναμέλω σοι· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τιμιωτέρα: (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40).

Ῥιδή Θ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνοντας».

Τὶ ἐποδύρη ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν· ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σε φαιδρῶς, τριήμερῳ ἐγέρσει, τὸν ἄδην καθελών, καὶ νεκροὺς συνεγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἑορτὴν ἐκτελοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶμεν Ἰησοῦν· Ἀβραὰμ γὰρ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ, Ἰακώβ, Προφητῶν καὶ τοῦ νόμου, ἐδείχθησαν κρηπίς, καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

ἀπὸ τῆ δουλεία τοῦ πονηροῦ· Γί' αὐτό χαρούμενοι ψάλλουμε· Ἄς δοξολογεῖ ὅλη ἡ κτίση τὸν Κύριο καὶ ἄς τὸν ὑπερυψώνει σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Ὡς μικρὸ βρέφος σὲ κρατῶ, ἄναρχε (πού δὲν ἔχεις ἀρχή) Λόγε, ἀλλὰ δὲ γνώρισα πειρα ἀνδρὸς, ἔλεγε ἡ Παρθένος μὲ ἀπορία· ποιόν νὰ ὀνομάσω Πατέρα σου στή γῆ δὲν γνωρίζω· γί' αὐτό μαζί μὲ ὅλους ψάλλω σ' ἐσένα. Ἄς δοξολογεῖ ὅλη ἡ κτίση τὸν Κύριο καὶ ἄς τὸν ὑπερυψώνει σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τιμιωτέρα: (Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40).

Ῥιδή Θ'. Ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου.

Τῶν Πατέρων.

Μὴ θρῶνεῖς, Μῶτέρα μου, καθὼς βλέπεις μέσα στὸν τάφο τὸν Υἱό, τὸν ὁποῖο συνέλαβες στὴν κοιλία σου χωρὶς μεσολάβησῃ ἀνδρὸς· διότι θὰ ἀναστῶ καὶ θὰ δοξασθῶ καὶ θὰ ὑψώσω μὲ δόξα ὡς Θεός, αὐτοὺς πού ἀκατάπαυστα μὲ πίστῃ καὶ πόθο σὲ μεγαλύνουν.

Γιατί θρῶνεῖς, κτίσῃ, βλέποντας ἐπάνω στὸν Σταυρό καὶ στὸν τάφο τὸν Κύριο τῆς ζωῆς καὶ Θεό; διότι θὰ ἀναστῶθεὶ ἀνανεώνοντάς σε μὲ χαρὰ, ἀφοῦ καταβάλλει τὸν ἄδῃ μὲ τὴν τριήμερὴ του Ἀνάστασῃ, καὶ ἀφοῦ ἀναστήσει τοὺς νεκροὺς πού τὸν ἐγκωμιάζουν.

Ἐκτελώντας τὴν ἑορτὴ τῶν Πατέρων πρὸ τοῦ Νόμου, τιμοῦμε, μὲ τρόπο πού ἀρμόζει στὸν Θεό, τὸν Ἰησοῦ, πού κατάγεται ἀπ' αὐτούς· διότι ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Ἰακώβ μὲ τὴν πίστῃ ἀναδείχθησαν μαζί θεμέλιο τῶν Προφῶτων καὶ τοῦ Νόμου, καὶ πνευματικὴ ἀρχὴ τῆς Θείας Χάρους.

Ὁ ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῆ ἐν τῇ βάτῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς, μυστήριον ὁ Θεός, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβάς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραάμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, καὶ Δανιήλ ὁ θαυμαστός, Προφήτης τοῦ Θεοῦ, Ἰσαὰκ Ἰακώβ, μετὰ Μωσῆ, Ἀαρών, τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου, χορεύουσι πιστῶς, δυσωποῦντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῶ τόκῳ Παρθένε· τὴν γὰρ Ἐδέμ ἡ Βηθλεέμ, διήνοιξεν ἡμῖν, καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες πίστει, βοῶμεν ἐκτενῶς. Τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, Δέσποινα πλήρωσον.

Προεόρτιος.

Μυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα! ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυσεν σαρκί, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, καὶ τὴν Εὐὰν τῶν ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σου λύεις, σειρὰς παραπτώσεων, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δέ, πάντας καταπλουτίζεις οἰκτίρμον, ἀλόγου κακίας τεθείς, ἐν φάτνῃ, τῶν ἀλόγων δέ, βροτοὺς ἀπαλλάττεις, τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεός πού ὑπέδειξε στὸν Μωυσῆ μέ τὴ φωτιά στή βάτο μέ θεϊκό ὄραμα τό μυστήριο πού ξεπερνᾷ τό νοῦ, ἀφοῦ κατέβηκε ὁ ἴδιος μαζί μέ τούς νέους μέσα στή φωτιά, μέ τὴ φωτιά τῆς Θεότητός του, πού τοῦ εἶναι ἔμφυτη, τὴ φλόγα τῆς καμίνου τὴν μετέβαλε σέ δροσιά.

Συγκεντρώθηκαν μαζί μέ τὸν Ἀβραάμ οἱ πανάγιοι νέοι καὶ ὁ Δανιήλ, ὁ θαυμαστός Προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Ἰακώβ, μαζί μέ τὸν Μωυσῆ καὶ τὸν Ἀαρών πρὶν ἀπὸ τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, καὶ χορεύουν μέ πίστη ἱκετεύοντάς τον, νά σωθοῦμε ἐμεῖς.

Θεοτοκίον.

Ὅλη ἡ κτίση χαίρεται μαζί γιὰ τὴ Γέννησή σου, Παρθένε· διότι ἡ Βηθλεέμ ἄνοιξε σ' ἐμᾶς τὴν Ἐδέμ (τὸν παράδεισο)· καὶ νά, ἀπολαμβάνοντας ὅλοι τὸν καρπὸ τοῦ δένδρου τῆς Ζωῆς μέ πίστη, φωνάζουμε διαρκῶς· Δέσποινα (Κυρία), ἐκπλήρωσε τίς ἱκεσίες μας.

Προεόρτιος.

Μυστήρια παράξενα, φρικτὰ καὶ παράδοξα! Ὁ Κύριος τῆς δόξας ἦλθε στή γῆ, καὶ ἀφοῦ ἔγινε φτωχός, μπῆκε σωματικά σέ σπήλαιο, ζητώντας νά ἀπαναφέρει κοντά του τὸν Ἀδὰμ, καὶ νά λυτρώσει τὴν Εὐὰ ἀπὸ τούς πόνους τοῦ τοκετοῦ.

Με τὰ σπάργανά σου διαλύεις τὰ δεσμὰ τῶν παραπτώματων (τῶν ἁμαρτιῶν), καὶ μέ τὴν πολλή φτώχεια σου, Εὐσπλαχνε, τούς πλουτίζεις ὅλους· καὶ ἀφοῦ τοποθετήθηκες στή φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων, ἀπαλλάσσεις τούς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν παράλογη κακία τους, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε (πού δέν ἔχεις ἀρχή).

Θεοτοκίον.

Κηρύγματα, τῶν Προφητῶν πέρας εἴληφεν· ὄν γὰρ προεφήτευσαν, ἥξειν ἐν συντελείᾳ τῶν χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη, Ἀγνῆς ἐκ Παρθένου σωματούμενος, αὐτὸν διανοία, καθαρᾷ ὑποδεξώμεθα.

Μικρά Συναπτή:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Ἀναστάσιμον. ☉ ' . ☉ ' .

(Οκτώηχος. Σελ. 203-213).

Τῶν Πατέρων.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες· ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτίσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιον.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, καὶ σὺ Εὐφραθᾶ ἐτοιμάζου· ἡ Θεοτόκος ἦκει γὰρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! οὐ νῦν τὴν θείαν Γέννησιν, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

☉ ἴνοι: Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια. (Τέσσερα ἀναστάσιμα).

Τὰ κηρύγματα τῶν Προφητῶν βρῆκαν τὴν ἐκπλήρωσή τους· διότι αὐτὸς γιὰ τὸν ὁποῖο προφήτευσαν, ὅτι θά ἔλθει στό τέλος τῶν χρόνων, ἦλθε, φάνηκε νά παίρνει σῶμα ἀπό Παρθένο Ἀγνή· αὐτὸν ἄς ὑποδεχθοῦμε μέ καθαρὴ διάνοια.

Μικρὴ Συναπτή:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Ἀναστάσιμον. ☉ ' . ☉ ' .

(Οκτώηχος. Σελ. 203-213).

Τῶν Πατέρων.

Οἱ πῖο ἐξαιρετικοὶ ἀπὸ τούς Πατριάρχες καὶ Πατέρες πρὶν ἀπὸ τὸν νόμο ἔλαμψαν μέ πίστη ὡς φωστῆρες, ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ Ἰσαάκ καὶ ὁ Ἰακώβ· διότι ὅλοι οἱ Προφῆτες καὶ Δίκαιοι ἀνάφθηκαν ἀπ' αὐτούς ὡς λαμπάδες φωτεινές, καὶ μέ τίς ἀκτίνες τῆς σεβάσμιαις προφητείας φώτισαν ὅλη τὴν κτίση, πού ἦταν σκοτισμένη.

Προεόρτιο.

Νά εὐφραίνεσαι, Βηθλεέμ, καὶ σὺ Ἐφραθᾶ, νά ἐτοιμάζεσαι· διότι ἦλθε ἡ Θεοτόκος σέ σπήλαιο καὶ σέ φάτνη, νά γεννήσει τὸν Θεό κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο. Ὡ φρικτὸ μυστήριο! αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) τὴ θεϊκὴ Γέννηση μέ χαρὰ γιορτάζουν προκαταβολικά ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ Ἰσαάκ καὶ ὁ Ἰακώβ, ὅλοι οἱ Πατριάρχες καὶ Προφῆτες, καὶ οἱ ἄνθρωποι μαζί μέ τούς Ἀγγέλους.

☉ ἴνοι: Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια. (Τέσσερα ἀναστάσιμα).

<p>Τῶν Πατέρων.</p> <p>Ἄρον σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἡ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ τιμῶσα τὸν αἰδιδιμον· ἰδοὺ σὺν Ἰούδα τε, καὶ Λευῖ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρὼν τὸν θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυῖδ Ἰησοῦν, Σαμουὴλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτέ, ἐπιδιφρεύσας Ἥλιου θείῳ ἄρματι, θεόφρον Ἐλισαίε τε, σὺν Ἐζεκία ὁμοῦ, Ἰωσία ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτὴ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἡ θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Σωτήρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσφ τοῦ Πνεύματος, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε, Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.</p> <p>Ἦφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῆ, κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἦν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ρεβέκκα, καὶ</p>		<p>Τῶν Πατέρων.</p> <p>Ἦψωσε ἀληθινά τῆ φωνή σου, Σιών, Πόλη τοῦ Θεοῦ, καὶ κήρυξε τὴν ἱερὴ μνήμη τῶν Πατέρων, τιμώντας μαζί μέ τόν Ἀβραάμ, τόν Ἰσαάκ καὶ τόν ὀνομαστό Ἰακώβ· νά, μαζί μέ τόν Ἰούδα καὶ τό Λευῖ μεγαλύνουμε τόν μέγα Μωυσῆ, τόν Ἀαρὼν τόν θαυμάσιο, καὶ ἐγκωμιάζουμε μαζί μέ τόν Δαυῖδ τόν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τό Σαμουήλ. Ὅλοι ἐπιδοκιμάζοντας τὴν προεόρτια δοξολογία τοῦ Χριστοῦ μέ θεϊκοὺς ὕμνους, παρακαλοῦμε νά βροῦμε τὴν ἀγαθότητα Ἐκείνου, πού παρέχει (προσφέρει) στόν κόσμο τό μέγα ἔλεος.</p> <p>Στίχ. Εἶσαι ἄξιος νά δοξάζεσαι, Θεέ τῶν πατέρων μας.</p> <p>Ἦλα, Ἥλια, πού κάθισες κάποτε ἐπάνω σέ θεϊκό πύρινο ἄρμα, κι ἐσύ Ἐλισσαίε θεοφώτιστε, νά ἀγάλλεσθε μαζί μέ τό Ἐζεκία καὶ τόν Ἰωσία· Κι ἐσύ σεβαστή καὶ θεόπνευστη δωδεκάδα τῶν Προφητῶν, χόρευε μαζί γιά τά Γενέθλια τοῦ Σωτήρα, καὶ ὅλοι οἱ Δίκαιοι ψάλετε μέ ὕμνους. Οἱ παμμακάριστοι νέοι, πού μέ τῆ δροσιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σβήσατε τῆ φλόγα στό καμίνι, ἰκετεύσατε γιά μᾶς τόν Χριστό, παρακαλώ ντας νά δοθεῖ σ' ἐμᾶς τό μέγα ἔλεος.</p> <p>Στίχ. Διότι εἶσαι δίκαιος σέ ὅλα, ὅσα ἔκανες γιά μᾶς.</p> <p>Ἐμφανίσθηκε στή γῆ ἡ Παρθένος, ἡ Θεοτόκος, πού κηρύττονταν ἀπό αἰῶνες μέ τά λόγια τῶν Προφητῶν, τὴν ὁποία ἀναγγέλλουν σοφοί Πατριάρχες καὶ πλήθη Δικαίων· Μαζί μέ αὐτοὺς χορεύουν καὶ οἱ ἄψογες γυναικες, ἡ Σάρρα, ἡ Ρεβέκκα καὶ ἡ Ραχήλ μαζί μέ τὴν</p>
---	--	--

Ῥαχὴλ σὺν τῇ Ἄννῃ τε, καὶ ἡ ἔνδοξος, Μαριάμ ἡ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάζονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ νόμον τῇ πίστει ὑπάρξασιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὐσαν πρόξενον, ταῖς ἐν ἄδη κατεχομέναις ψυχαῖς προεκκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄϊδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕⓄ ΛΕⓄΓΟΥΡΓⓄ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

Ἄννα, καὶ μαζί ἡ Μαριάμ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μωυσῆ· ἐπὶ πλέον μαζί μέ αὐτές ἀγάλλονται τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ὅλη ἡ κτίση δοξολογεῖ, διότι ἔρχεται ὁ Θεός, νά γεννηθεῖ μέ σάρκα, καὶ νά δωρίσει στὸν κόσμο τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...

Τὸ σύνολο τῶν διδαγμάτων τοῦ Νόμου ἐμφανίζει τὴ θεϊκὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μέ σάρκα, σ' αὐτούς οἱ ὅποιοι πρὶν ἀπὸ τὸν νόμο κήρυτταν τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Θείας Χάρης, διότι ἐπάνω ἀπὸ τὸν νόμο ζοῦσαν μέ τὴν πίστη· γι' αὐτὸ στίς ψυχές πού κατέχονταν στὸν ἄδη, κήρυτταν προκαταβολικά, ὅτι αὐτὴ (ἡ Θεία Χάρις) εἶναι αἰτία τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴ φθορά διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως. Κύριε δόξα σ' ἐσένα.

Καὶ νῦν...

Εἶσαι εὐλογημένη, Θεοτόκε Παρθένε. Διότι διὰ μέσου αὐτοῦ πού σαρκώθηκε (ἔγινε ἄνθρωπος) ἀπὸ σένα, ὁ ἄδης αἰχμαλωτίσθηκε, ὁ Ἀδάμ ἔχει ἀνακληθεῖ στὴν προηγούμενη κατάσταση, ἡ κατάρα νεκρώθηκε, ἡ Εὐὰ ἐλευθερώθηκε, ὁ θάνατος θανατώθηκε κι ἐμεῖς ξαναγυρίσαμε στὴ ζωὴ· γι' αὐτὸ μέ ὕμνους κραυγάζουμε. Ἄς εἶσαι εὐλογημένος, Χριστέ Θεέ μας, πού ἔτσι εὐαρεστήθηκες (θέλησες). Δόξα σ' ἐσένα.

Μεγάλῃ Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45).

ΘΕⓄ ΛΕⓄΓΟΥΡΓⓄ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελ. 53-54,-56). Απολυτίκια. Τό Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου. Τῶν Ἁγίων. Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δαυιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον... (30 Νοεμβρίου. Σελ. 306). Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (Ⓜ ' . 39-49, 56, 32-40). Ἀδελφοί, πίστει παρῶκησεν Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσιν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργός ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών Βαράκ τε καὶ Σαμψών καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουήλ καὶ τῶν Προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόμα τα μαχαίρας,</p>		<p>(Συλλειτουργικό. Σελ. 53-54,-56). Απολυτίκια. Τό Ἀναστάσιμο τοῦ ἤχου. Τῶν Ἁγίων. Εἶναι μεγάλα τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως! μέσα στήν πηγῇ τῆς φλόγας, ὡς νά ἦταν ἐπάνω σέ νερό πού δίνει ἀνάπαυση, οἱ τρεῖς ἅγιοι νέοι ἀγάλλονταν· καὶ ὁ Προφήτης Δαυιὴλ ἀναδεικνυόταν βοσκός σέ λιοντάρια ὅπως σέ πρόβατα. Μέ τίς ἰκεσίες αὐτῶν, Χριστέ Θεέ μας, σῶσε τίς ψυχές μας. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιο. Ἡ Παρθένος σήμερα, τὸν προαιώνιον Λόγον... (30 Νοεμβρίου. Σελ. 306). Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (Ⓜ ' . 39-49, 56, 32-40). Ἀδελφοί, μέ πίστη ἐγκαταστάθηκε προσωρινά ὁ Ἀβραάμ στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας (πού εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Θεός), ὅπως σέ ξένη χώρα, καὶ κατοίκησε (σ' αὐτήν) μαζί μέ τόν Ἰσαάκ καὶ τόν Ἰακώβ, πού ἦταν μαζί του κληρονόμοι τῆς ἴδιας ὑποσχέσεως· διότι περίμενε νά κατοικήσει στήν πόλη, πού ἔχει τὰ στερεά θεμέλια, τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δημιουργός εἶναι ὁ Θεός· Καὶ τί νά λέγω ἀκόμη; Διότι δέν θά μοῦ ἀρκέσει ὁ χρόνος νά διηγούμαι γιά τόν Γεδεών, καὶ γιά τόν Βαράκ καὶ τόν Σαμψών καὶ τόν Ἰεφθάε, καὶ γιά τόν Δαυῖδ καὶ τόν Σαμουήλ καὶ γιά τοὺς Προφήτες, οἱ ὁποῖοι μέ πίστη νίκησαν βασιλεία, ἐργάσθηκαν τή δικαιοσύνη, ἐπέτυχαν</p>
--	--	--

ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας ἐγεννήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τους νεκρούς αὐτῶν· Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· Ἄλλοι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστιγῶν πείραν ἔλαβον, ἔτι δε δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

τὴν ἐκπλήρωση ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λιονταρῶν, ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τὸν κίνδυνο νὰ σφαγοῦν ἀπὸ μαχαίρια, ἐνδυναμώθηκαν ἀπὸ ἀσθένειες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροὶ στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ ἐχθρικά στρατόπεδα· γυναῖκες μὲ τὴν πίστη τους πῆραν ξανά τοῦ νεκροῦ τους μὲ ἀνάσταση. Ἄλλοι δέθηκαν στό βασανιστικό τύμπανο καὶ κτυπήθηκαν σκληρὰ, χωρὶς νὰ δεχθοῦν, μὲ τὴν ἄρνηση τῆς πίστεως τους νὰ ἐλευθερωθοῦν, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀνώτερη ἀνάσταση. Ἄλλοι δοκίμασαν ἐμπαιγμούς καὶ μαστιγώσεις ἀκόμη καὶ δεσμά καὶ φυλακῆ· λιθοβολήθηκαν, πριονίσθησαν, δοκίμασαν πολλοὺς πειρασμούς, πέθαναν μὲ θάνατο ἀπὸ μαχαίρι, περιφέρονταν ὡς πλανόδιοι ἐδῶ κι ἐκεῖ, φορῶντας δέρματα ἀπὸ πρόβατα καὶ γίδια, στερούμενοι, θλιβόμενοι, ταλαιπωρούμενοι,- αὐτῶν τῶν ἀγίων δέν ἦταν ἀντάξιος ὁλος ὁ κόσμος - περιπλανώμενοι σὲ ἐρημιές καὶ ὄρη καὶ σὲ σπήλαια καὶ στίς ὄπες (τρύπες) τῆς γῆς. Καὶ ὅλοι αὐτοί, μολονότι ἔλαβαν τὴν καλὴ μαρτυρία γιὰ τὴν πίστη τους, δέν ἔλαβαν (ἀκέραια) τὴν ὑπόσχεση (γιὰ τὴν οὐράνια Βασιλεία), διότι ὁ Θεὸς προέβλεψε κάτι καλλίτερο γιὰ μᾶς, νὰ μὴ λάβουν τέλεια τὴν ἀμοιβὴ χωρὶς ἐμᾶς. Λοιπὸν κι ἐμεῖς ἔχοντας τόσο μεγάλο καὶ πυκνὸ νέφος Μαρτύρων πού μᾶς περιβάλλει, ἀφοῦ ρίξουμε ἀπὸ ἐπάνω μας κάθε βάρος φροντίδων τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἁμαρτία, στὴν ὁποία εὐκόλα πέφτει κανεὶς, μὲ ὑπομονὴ ἃς τρέχουμε τὸν ἀγῶνα πού εἶναι μπροστά μας, ἔχοντας τὰ βλέμματά μας στραμμένα στὸν Ἰησοῦ ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρχηγός τῆς πίστεως καὶ ὁ ὁποῖος τὴν

Εὐαγγέλιον.

Κατά Ματθαῖον (© ' . 1-25).

Βίβλος γενέσεως ἠησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν ἠσαάκ, ἠσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἠκώβ, ἠκώβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἠούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἠούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρές δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ, Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοόζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βοόζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ὠβήδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἠεσσαί, ἠεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ἐγέννησε τὸν Σολομώντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομών δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἠβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσά, Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν ἠωσαφάτ, ἠωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν ἠωράμ, ἠωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν, Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν ἠάθαμ, ἠάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ, Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν, Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών, Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν ἠωσίαν, ἠωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν ἠεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος ἠεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζορο-

τελειοποιεῖ.

Εὐαγγέλιο:

Κατά Ματθαῖον (© ' . 1-25).

Γενεαλογικός κατάλογος πού δείχνει τὴν καταγωγή τοῦ ἠησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀπογόνου τοῦ Δαυῖδ, ὁ ὁποῖος πάλι καταγόταν ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ. Ὁ Ἀβραάμ γέννησε τὸν ἠσαάκ, ὁ ἠσαάκ γέννησε τὸν ἠκώβ, ὁ ἠκώβ γέννησε τὸν ἠούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του, ὁ ἠούδας γέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἀπὸ τῆς Θάμαρ, ὁ Φαρές γέννησε τὸν Ἐσρώμ, ὁ Ἐσρώμ γέννησε τὸν Ἀράμ, ὁ Ἀράμ γέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, ὁ Ἀμιναδάβ γέννησε τὸν Ναασσών, ὁ Ναασσών γέννησε τὸν Σαλμών, ὁ Σαλμών γέννησε τὸν Βοόζ ἀπὸ τῆς Ῥαχάβ, Ὁ Βοόζ γέννησε τὸν Ὠβήδ ἀπὸ τῆς Ῥούθ, ὁ Ὠβήδ γέννησε τὸν ἠεσσαί, ὁ ἠεσσαί γέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Ὁ Δαυῖδ ὁ βασιλιάς γέννησε τὸν Σολομώντα ἀπὸ τῆς γυναίκα τοῦ Οὐρία, ὁ Σολομών γέννησε τὸν Ῥοβοάμ, ὁ Ῥοβοάμ γέννησε τὸν Ἀβιά, ὁ Ἀβιά γέννησε τὸν Ἀσά, ὁ Ἀσά γέννησε τὸν ἠωσαφάτ, ὁ ἠωσαφάτ γέννησε τὸν ἠωράμ, ὁ ἠωράμ γέννησε τὸν Ὀζία, ὁ Ὀζίας γέννησε τὸν ἠάθαμ, ὁ ἠάθαμ γέννησε τὸν Ἄχαζ, ὁ Ἄχαζ γέννησε τὸν Ἐζεκία, ὁ Ἐζεκίας γέννησε τὸν Μανασσῆ, ὁ Μανασσῆς γέννησε τὸν Ἀμών, ὁ Ἀμών γέννησε τὸν ἠωσία, ὁ ἠωσίας γέννησε τὸν ἠεχονία καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς αἰχμαλωσίας στὴ Βαβυλώνα. Μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Βαβυλώνας ὁ ἠεχονίας γέννησε τὸν Σαλαθιήλ, ὁ Σαλαθιήλ γέννησε τὸν Ζοροβάβελ, ὁ Ζοροβάβελ γέννησε τὸν Ἀβιούδ, ὁ Ἀβιούδ γέννησε τὸν ἠελιακίμ, ὁ ἠελιακίμ γέννησε τὸν Ἀζώρ, ὁ Ἀζώρ γέννησε τὸν Σαδώκ, ὁ Σα-

βάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ, Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχειμ, Ἀχειμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ, Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἰακώβ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ

δώκ γεννήσει τὸν Ἀχειμ, Ὁ Ἀχειμ γεννήσει τὸν Ἐλιούδ, ὁ Ἐλιούδ γεννήσει τὸν Ἐλεάζαρ, ὁ Ἐλεάζαρ γεννήσει τὸν Ματθάν, ὁ Ματθάν γεννήσει τὸν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ γεννήσει τὸν Ἰωσήφ, τὸν μνηστήρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τῆν ὁποία γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. Ὅλες λοιπὸν οἱ γεννεὶς ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ μέχρι τὸ Δαυὶδ ἦταν γεννεὶς δέκα τέσσερις, καὶ ἀπὸ τὸ Δαυὶδ μέχρι τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Βαβυλώνας γεννεὶς δέκα τέσσερις, καὶ ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Βαβυλώνας μέχρι τὸν Χριστό γεννεὶς δέκα τέσσερις. Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις ἐγένετο ὡς ἔστι· Ἀφοῦ μνηστεύθηκε ἡ Μητέρα του, ἡ Μαρία μετὰ τὸν Ἰωσήφ, πρὶν συγκατοικήσουν, βρέθηκε νὰ εἶναι ἔγκυος μετὰ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ὁ Ἰωσήφ ὁ μνηστήρας της, ἐπειδὴ ἦταν δίκαιος καὶ δὲν ἠθέλε νὰ τὴν ἐκθέσει πρὸς παραδειγματισμὸν, ἀποφάσισε νὰ τὴν ἐγκαταλείψει κρυφά. Μόλις ὅμως ἔβαλε στό νου τοῦ αὐτά, νὰ Ἄγγελος Κυρίου παρουσιάσθηκε στό ὄνειρό του λέγοντας· Ἰωσήφ, ἀπόγονε τοῦ Δαυὶδ, μὴ διστάσεις νὰ πάρεις στό σπίτι σου τὴν Μαριάμ, τὴν γυναῖκα σου· διότι τὸ παιδί πού θὰ γεννηθεῖ ἀπ' αὐτήν εἶναι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. θὰ γεννησε λοιπὸν Υἱό καὶ θὰ τοῦ δώσεις τὸ ὄνομα Ἰησοῦς (Θεὸς Σωτήρας)· διότι αὐτὸς θὰ σώσει τὸ λαὸν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τους· Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐγένετο, γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ αὐτὸ πού λέχθηκε ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ μέσου τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα, πού λέγει· «Νά, ἡ Παρθένος θὰ συλλάβει καὶ θὰ γεννησε Υἱόν καὶ θὰ τοῦ δώσουν τὸ ὄνομα «Ἐμμανουήλ» πού ἐρμηνευόμενον σημαίνει «ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας»· Καὶ μόλις σηκώθηκε ἀπὸ τὸν ὕπνον ὁ Ἰωσήφ, ἔκαμε ὅπως τὸν διέταξε ὁ Ἄγγελος τοῦ Κυρίου,

τέξεται υἰόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Μεθ' ἡμῶν
ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ ἄωσῆφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου
ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου
καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἰόν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

καὶ πῆρε στό σπίτι του τή μνηστή του, καὶ δέν εἶχε ποτέ
συζυγικές σχέσεις μαζί της καὶ φυσικά καὶ ἕως ὅτου
γέννησε τόν Υἱό της τόν πρωτότοκο καὶ μονάκριβο, καὶ
τοῦ ἔδωσε τό ὄνομα Ἰησοῦς.